

Sidi-Numan

BOLESŁAW LEŚMIAN

POEMATY ZAZDROSNE

Sidi-Numan

Słynny w całym Bagdadzie z rycerskiej ogłady
I z płomiennej miłości dla białej Aminy,
Sidi-Numan przeklina szczęk owej godziny,
Kiedy nazwał małżonką — ciało, pełne zdrady!

Śniąc zemstę w głębi alej, wśród róż i motyli,
Wahał się, by nie była czcza i byle jaka, —
Aż zakłamię, w odwetów wyszeptanym chwili,
Przeobraził niewierną w białego rumaka!

Stanął rumak, nieświadom cudu nagłych wcieleń,
Oczy, we łbie obrzmiałe, natężył, jak pięście,
Dziwiąc się i dásając, że soczysta zielen
Nęci go w smakowitym wietrzyka pochrzęście...

Pełen żądz niespodzianych i nagłych rozjuszeń
Krwi szkarłatnej, co w żyłach samochcąc szeleści,
Próbował nowych skoków, płasów i poruszeń,
Jawiąc w skokach i płasach dawny czar niewieści...

Sidi-Numan go przybrał w uprząż złotowzora,
Zlewał na wrzące ciało balsamy i nardy —
I poglądał z uśmiechem zwycięskiej pogardy
Na ogon zbyt opędny i na kopyt czworo.

Badał grzywę —
twór zakłęb i tajemnych przyczyn, —
I zęby — zgodne perły na działel purpurze, —
I, karmiąc zwierzę miodem dojrzałych koniczyn,
Czasem,
w tkliwej zadumie podawał mu — róże...

Gdy słońce, roztopione w południa bezsumy,
Ciśnęło na pierś ziemi cały żar wszechświata,
Sidi-Numan podeptał resztki swej zadumy,
Zaśmiał się, krzyknął: »Allah!«
i — dosiadł bachmata!

Widział go cały Bagdad, jak, ziejąc zniszczeniem,
Pędził pełen tygrysiich złości i rozścierwień, —
Jak zatapiał ostrogi w ran chrapliwą czerwień
I zgrozę chłost oślepych podwajał — milczeniem!

W oczach, lotem obłądnych, schwytane przedmioty,
Jak w lustrze wirującym, mąciły odbicie:

Drzewa, ptaki, jeziora — i miłość i życie —
Wszystko w nic się zemgliło,
w kurz zaledwo złoty!

W tym kurzu,
gdzie się wspomnień złościła czereda,
Ryczał zwierz, nowym bytom na pastwę oddany!
A jeździec chłonał rozkosz zemsty dokonanej
I doznawał upojeń, jakich miłość nie da!

Wszystkie zasoby Wolnych Lektur możesz swobodnie wykorzystywać, publikować i rozpowszechniać pod warunkiem zachowania warunków licencji i zgodnie z *Zasadami wykorzystania Wolnych Lektur*.

Ten utwór jest w domenie publicznej.

Wszystkie materiały dodatkowe (przypisy, motywy literackie) są udostępnione na *Licencji Wolnej Sztuki 1.3*. Fundacja Wolne Lektury zastrzega sobie prawa do wydania krytycznego zgodnie z art. Art.99(2) Ustawy o prawach autorskich i prawach pokrewnych. Wykorzystując zasoby z Wolnych Lektur, należy pamiętać o zapisach licencji oraz zasadach, które spisaliśmy w *Zasadach wykorzystania Wolnych Lektur*. Zapoznaj się z nimi, zanim udostępnisz dalej nasze książki.

E-book można pobrać ze strony: <http://wolnelektury.pl/katalog/lektura/sidi-numan/>

Tekst opracowany na podstawie: Bolesław Leśmian, *Sad rozstajny*, wyd. J. Mortkowicz, druk W. L. Anczyc i Ska, Warszawa 1912.

Wydawca: Fundacja Nowoczesna Polska

Publikacja zrealizowana w ramach projektu Wolne Lektury (<http://wolnelektury.pl>) na podstawie tekstu dostępnego w serwisie Wikiźródła (<http://pl.wikisource.org>). Redakcję techniczną wykonała Paulina Choromańska, natomiast korektę utworu ze źródłem wikiskrybowie w ramach projektu Wikiźródła.

Wesprzyj Wolne Lektury!

Wolne Lektury to projekt fundacji Wolne Lektury – organizacji pożytku publicznego działającej na rzecz wolności korzystania z dóbr kultury.

Co roku do domeny publicznej przechodzi twórczość kolejnych autorów. Dzięki Twojemu wsparciu będziemy je mogli udostępnić wszystkim bezpłatnie.

Jak możesz pomóc?

Przekaż 1,5% podatku na rozwój Wolnych Lektur: Fundacja Wolne Lektury, KRS 0000070056.

Wspieraj Wolne Lektury i pomóż nam rozwijać bibliotekę.

Przekaż darowiznę na konto: [szczegóły na stronie Fundacji](#).